

JAARMAGAZINE VOOR
SOCIOCULTURELE PROFESSIONALS

sociare

THEMANUMMER VERKIEZINGEN

2024

VEERLE HUWÉ & ELS VAN EFFELTERRE

**“ONS MEMORANDUM
IS EEN UITGESTOKEN
HAND IN DE RICHTING
VAN DE BELEIDSMAKERS
VAN MORGEN”**

VERDER IN DIT NUMMER:
**MINDER REGULITIS, MEER
VERTROUWEN: DIT STAAT ER OP HET
POLITIEKE VERLANGLIJSTJE VAN
SOCIOCULTURELE WERKGEVERS**

**5 POLITICI OVER UITDAGINGEN
& KANSEN VOOR DE SECTOR**

**ZO ZIET SOCIOCULTUREEL
WERKGEVERSCHAP ERUIT IN 2024**

Colofon

EEN UITGAVE VAN

Sociare vzw, socioculturele werkgeversfederatie
Ravensteingalerij 28 bus 3
1000 Brussel
02 503 18 11
info@sociare.be
Jaarmagazine 2024 - Brussel, mei 2024

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Veerle Huwé - directeur Sociare

INTERVIEWS

Niels Goovaerts en Veerle Huwé

REDACTIE & EINDREDACTIE

Niels Goovaerts, Veerle Huwé, Chloé Wolfs (Studio TXT), Hannie Van den Bilcke (Synopsis Communicatie)
Het interview met Veerle Huwé en Els Van Effelterre (p.4 tot p.7) verscheen eerder in een andere vorm in het magazine Recto-Verso van Verso - redactie Daan Paredis (Xpair).

FOTOGRAFIE & AFBEELDINGEN

Sophie Nuytten, behalve:
Foto cover en p.9: Stefan De Wilde -
communicatiedienst Vlaams Parlement
Portret Erwin De bruyn: Sepe Kuppens
Teamfoto's: Sophie Nuytten, Thomas De Boever, Sociare

VORMGEVING

Marc Provoost - Media Luna

IETS OVERNEMEN UIT DIT NUMMER?

Teksten overnemen voor niet-commercieel gebruik is toegestaan.
Wel graag copyright: Sociare vzw - socioculturele werkgeversfederatie vermelden als bron.

MEER LEZEN?

Blijf op de hoogte door je in te schrijven op onze nieuwsbrief:
www.sociare.be/nieuwsbrief

Een onoverwinnelijke zomer

We leven in turbulente tijden. Terwijl we ons opmaken voor de naderende verkiezingen, is de spanning in de wereld daarbuiten bijna tastbaar. De grote thema's van onze tijd – denk maar aan klimaat, digitalisering en migratie – worden bijna letterlijk bedolven onder een laagje van onrust en onbehagen. De groeiende polarisering in onze samenleving legt druk op de sociale weefsels. En op luttele duizenden kilometers van onze voordeur is er een oorlog én een genocide aan de gang. Conflicten die we bijna live kunnen volgen vanop onze smartphones. Een mens zou voor minder de moed verliezen...

Dat politieke partijen de neiging hebben om munt te slaan uit dat onbehagen, helpt ook niet echt. **Populisme** was iets dat je vooral terugvond bij de uitersten op het politieke spectrum. Maar nu lijkt het ook meer en meer ingang te vinden bij de centrumpartijen. Een kwalijke evolutie, die het debat op scherp stelt en weegt op de bestuurlijke kwaliteit.

Gelukkig is er een zinvol alternatief: **je engageren voor anderen**. Ik las onlangs in *"The New World Book of Happiness"* van Leo Bormans dat dat één van de dingen is die rechtstreeks bijdraagt aan ons geluk. Ik kon alleen maar instemmend knikken. Want onbaatzuchtig iets doen voor een ander is alsof je jezelf een mentaal shotje vitamines toedient. En waar kan dat beter dan in een socioculturele organisatie?

Toch hebben wij als werkgevers en coördinatoren onze eigen uitdagingen. Sportclubs bijvoorbeeld hadden nog nooit eerder zoveel leden, maar vinden maar moeilijk trainers of bestuurders. En het enthousiasme van de vrijwilligers die er wel voor kiezen om zich te engageren? Dat wordt steeds meer op de proef gesteld door onnodige en ouderwetse **administratieve procedures**.

Hulde aan de collega's van onder andere de Vlaamse Jeugdraad en De Federatie om dat probleem via www.regulitis.be aan de kaak te stellen. We hebben het er trouwens over met een aantal politici, verderop in dit magazine.

Ik wil je vragen om dit magazine **niet alleen als leesvoer** te zien. Wel als een uitnodiging om na te denken over hoe we samen kunnen blijven werken, zelfs als het moeilijk wordt. Hoe kunnen we onze invloed gebruiken om samen met politici te werken aan beleid dat stimuleert en ondersteunt? En hoe kunnen we ervoor zorgen dat onze sector niet alleen overleeft, maar een leidende rol speelt in het vormgeven van de samenleving van morgen? Het zijn vragen die me bezig houden.

"Au milieu de l'hiver, j'ai découvert en moi un invincible été", zo schrijft de Franse auteur Albert Camus in het boek *"L'Etranger"*. Lees: we moeten proberen om collectief de moed niet te verliezen, hoe donker de tijden waarin we leven ook zijn. Wat wij doen in de socioculturele sector helpt mensen daarbij. Onze sector is cruciaal, niet alleen als een bron van steun, maar als het cement van de samenleving. Laat ons – elk op onze manier – een **onoverwinnelijke zomer** zijn, pal in het midden van een barre winter.

Erwin De Bruyn
voorzitter Sociare

IN

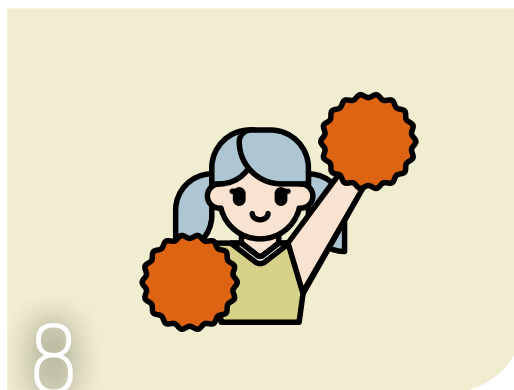
DIT
NUMMER

4

**IN GESPREK MET
VEERLE HUWÉ &
ELS VAN EFFELTERRE:**

**“Het is een grillige
sector. Maar de moed
opgeven? Dat nooit!”**

**ZO ZIET SOCIOCULTUREEL
WERK(GEVERSCHAP)
ERUIT IN 2024**

MARIUS MEREMANS (N-VA):

**“De dag dat we stoppen met
verbinding zoeken, zal iedereen
op zijn eiland belanden.”**

14

BENJAMIN DALLE (CD&V):

“Dat regeltjes automatisch zorgen voor minder risico’s is een illusie.”

18

STEPHANIE D’HOSE (OPEN VLD):

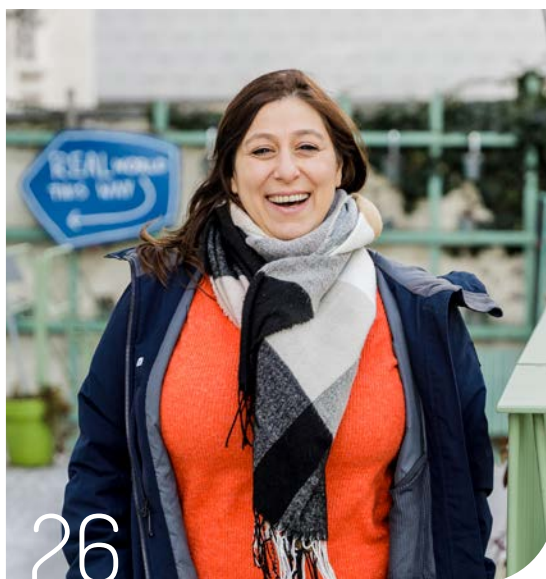
“Waarom spreken we niet over investeringen in plaats van subsidies?”

22

ANJA VANROBAEYS (VOORUIT):

“Mijn verontwaardiging omzetten in actie: dat leerde ik in het verenigingsleven”

26

MEYREM ALMACI (GROEN):

“Het middenveld is de katalysator die burgers samenbrengt”

Veerle Huwé (directeur Sociare) & Els van Effelterre (bestuurslid Sociare & directeur JES) over het politieke verlanglijstje van socioculturele werkgevers

De ene staat aan het roer van Sociare als directeur, de andere combineert een engagement als bestuurder met een drukke job bij JES. We treffen **Veerle Huwé** en **Els Van Effelterre** in de Werkhuizenstraat in Molenbeek, waar de Brusselse zetel van de jongerenorganisatie zich bevindt. Herinneringen aan de voormalige brouwerij die dit ooit was, vind je hier overal terug: in de slaapzaal, de klimzaal, de opnamestudio, de cafetaria, het atelier...

Maar we zijn hier vandaag niet om het over architectuur te hebben. Wel over wat het betekent om anno 2024 een socioculturele organisatie te runnen én personeel & vrijwilligers aan te sturen. "Het is een grillige sector", geeft Els toe. "Om je een idee te geven: vergeleken met 2021 moeten we het met 12 medewerkers minder doen. En het is goed mogelijk dat we binnenkort opnieuw mensen moeten laten gaan, wegens tegenvallende inkomsten. Maar we geven de moed niet op. Daarvoor is het werk dat we doen veel te waardevol." Veerle deelt haar ongerustheid. "We hielden vorig jaar een grootschalige bevraging bij onze leden, meer dan 900 intussen", vertelt ze. "Onze organisaties zijn heel veerkrachtig, want ze zijn het gewoon om te werken in moeilijke omstandigheden. Maar toch merken we dat hun uitdagingen jaar na jaar groter worden."

In de aanloop naar de verkiezingen heeft Sociare de meest voorkomende uitdagingen gebundeld en aan de beleidsmakers bezorgd. "Ons memorandum is geen klaagzang, of een eisenpakket dat te nemen of te laten is", nuanceert Veerle. "Beschouw het eerder als een uitgestoken hand. Samen met de verkozenen van morgen onze schouders zetten onder de uitdagingen die zich stellen: dat is waar we naartoe willen."

“Wij zijn multitaskende verbinders, die het volle vertrouwen van beleidsmakers verdienen.”

1. We zijn werkgevers en ondernemers, zie ons ook zo

Het beleid moedigt ons aan om meer in te zetten op eigen activiteiten en op eigen inkomsten. Helemaal terecht, vinden wij. Alleen is het opvallend dat vzw's niet altijd in aanmerking komen voor instrumenten die dat **ondernemerschap** boosten. Socioculturele organisaties zijn een motor van activering én zijn werkgevers zoals elke onderneming.

Ons voorstel:

- Ondersteun ons **werkgeverschap** met meer ruimte voor organisatieontwikkeling en management.
- Voorzie middelen voor **opleiding, coaching en arbeidsorganisatie en -innovatie**.
- Maak dat organisaties makkelijker **medewerkers kunnen delen**.
- Ondersteun socioculturele organisaties ten volle in hun rol als toeleiders naar werk. Alleen door ons als **volwaardige partners** te behandelen, kunnen we samen een oplossing zoeken voor de krapte op de arbeidsmarkt.
- Zet middelen in om doelgroepen een **werkervaring in de social profit** te geven, wat helpt om randvoorwaarden naar werk en een duurzame werksituatie te realiseren.
- Voorzie een volwaardige opvolger voor het afgeschaft **EAD-beleid** (Evenredige Arbeidsdeelname).
- Betrek socioculturele organisaties als **partner** bij de uitvoering van maatschappelijke opdrachten, niet als onderaannemer.

Els: "Ik heb soms het gevoel dat de politiek over het hoofd ziet dat wij ook vennootschappen zijn, ondernemingen die professioneel gerund worden. Ik weet dat wat wij doen in de ogen van de buitenwereld soms op georganiseerde chaos lijkt, maar wij zijn werkgevers met een managementmodel. We weten waar we mee bezig zijn. Echt waar! (lacht)"

Veerle: "De ondersteuning die andere sectoren op dat vlak wél ontvangen, mag ook uitgebreid worden naar onze sector. Ik heb het dan over opleidingen en innovatiemiddelen op maat van onze sector. Intussen halen onze organisaties gemiddeld 29% van hun inkomsten uit eigen middelen. Willen beleidsmakers dat we dat aandeel nog vergroten? Dan is het maar fair dat wij ook toegang krijgen tot managementmiddelen."

2. Denk samen met ons na over een alternatief voor de onbetaalbare av-dagen

De VIA-compensatie voor **arbeidsvrijstellingsdagen** dekt gemiddeld maar 10 à 12% van de werkelijke kost. Daardoor kunnen oudere medewerkers maar moeilijk vervangen worden en stijgt de werkdruk.

Ons voorstel:

- **Hervorm** het systeem van de arbeidsvrijstellingsdagen op maat van de sector.
- Zorg dat het systeem **financieel dekkend** is.

Veerle: "Het systeem van de arbeidsvrijstellingsdagen, waarbij werknemers vanaf een bepaalde leeftijd extra verlofdagen ontvangen, dateert van 20 jaar geleden. Het kwam er als reactie op de Witte Woede-betogingen. Mensen begonnen in die periode langer te werken. Met die arbeidsvrijstellingsdagen wilden de sociale partners de werkdruk van oudere medewerkers verminderen. Voor mensen die in de zorg werken: perfect te begrijpen en te verantwoorden. Dat zijn effectief zware beroepen, mentaal én fysiek. In onze sector is dat veel minder een issue. Maar het systeem doet de werkdruk wel enorm toenemen. Om je een idee te geven: voor een voltijdse medewerker gaat het om 12 dagen extra vanaf 45 jaar, 24 dagen vanaf 50 jaar en 36 dagen vanaf 55 jaar. Bovenop de wettelijke vakantie van 20 dagen."

Els: "Ik kan je verzekeren: dat leidt soms tot spanning op de werkvloer. Voor de betrokken collega's – die aan het einde van het jaar plots nog veel verlofdagen moeten opnemen – is dat ook niet altijd een pretje. Plus: ik durf te vermoeden dat we door deze regeling indirect discrimineren bij sollicitaties. Iets dat indruist tegen onze natuur. Want onze organisaties staan erom bekend dat ze warme werkgevers zijn, die 50- en 55-plussers naar waarde schatten en aan het werk willen houden."

Veerle: "Daar bovenop dekt de financiële compensatie die we krijgen via de overheid amper 10% van de kost. Daarom vragen wij: hervorm het systeem op zo'n manier dat het rekening houdt met de huidige realiteit en de verschillende levensfasen."

“We staan voor uitdagingen die om wendbaarheid vragen, niet om een supercontrolerend optreden en strak afgelijnde projecten.”

– Els van Effelterre

3. Verbeter de opbouw & uitvoering van VIA

We geloven bij Sociare heel sterk in de kracht van **sociaal overleg** . Op Vlaams niveau doen we dat tijdens de VIA-onderhandelingen. Maar daar is er nog veel ruimte voor verbetering:

- De socioculturele sector ontvangt **minder budget** in verhouding tot de andere sectoren. Een goed voorbeeld: voor VIA 6 wordt het budget voor koopkracht berekend op 1,1% van de totale loonmassa. Terwijl dit bij andere sectoren op 4,5% of zelfs 6% berekend wordt.
- Soms zijn er maar koopkrachtbudgetten voorzien voor **een deel van het personeel**. Dat is het geval bij de lokale diensteneconomie en voor organisaties erkend in het kader van het woonzorgdecreet en het armoededecreet. Gevolg: deze organisaties moeten een deel uit eigen zak betalen.

Ons voorstel:

- Betrek Sociare als één van de **primaire partners** bij de opbouw en uitvoering van VIA.
- Hanteer een **proportioneel budget** voor alle VIA-sectoren.
- Maak dat alle organisaties middelen voor de **volledige personeelsbezetting** ontvangen.
- Zorg in VIA7 voor voldoende budget bij de uitrol van de **functieclassificatie** (IFIC).
- De coördinatie van de VIA-middelen is nu te veel versnipperd. Laat die in handen van het departement **Cultuur, Jeugd en Media**.

Veerle: “We zijn met Sociare nauw betrokken bij de onderhandelingen over VIA: de Vlaamse Intersectorale Akkoorden die als doel hebben om de arbeidsvoorwaarden- en omstandigheden van werknemers in de Vlaamse socioculturele sector te optimaliseren. Al jaren moeten we met lede ogen aanzien dat niet alle organisaties in onze sector daarin meegenomen worden. Dat zorgt in sommige gevallen voor grote ongelijkheid. Het zou veel logischer zijn om de middelen proportioneel over alle sectoren te verdelen. En dat voor alle organisaties in ons paritair comité. Alleen zo krijg je gelijkwaardigheid en kan je structureel werken aan goede loon- en arbeidsvoorwaarden, duurzame investeringen en de toekomst.”

Els: “Zo is dat. We hebben nood aan een stevige sokkel om structureel op te bouwen, met zekerheid op lange termijn. Alleen dan is er ruimte voor innovatie. De beste innovaties komen boven water met de bluts en de buil, het belangrijkste is aan de slag gaan. Maar als die sokkel de hele tijd van de ene naar de andere kant helt, verlies je veel tijd met in evenwicht blijven. En dat is tijd die ik bij JES veel liever zou investeren in onze corebusiness: kinderen en jongeren ondersteunen.”

“We zijn intentioneel goede organisaties, maar de overheidsstructuren gaan uit van wantrouwen. Dat is destructief”

– Veerle Huwé

4. Indexeer onze werkingsmiddelen structureel

Het ene departement is het andere niet. Of toch niet wanneer het neerkomt op de **indexering van subsidies**. Sommige departementen redeneren dat 80% van de middelen voor personeel zijn, bij andere departementen is dat maar 50%. Met als absurde resultaat dat socioculturele organisaties **ongelijk behandeld** worden.

Ons voorstel:

- Indexeer alle subsidies als aanpassing aan de **inflatie**.
- Zorg ervoor dat de voorziene financiering rekening houdt met het **takenpakket** van medewerkers en met de **verplichtingen** die organisaties opgelegd krijgen op het vlak van loon- en arbeidsvoorwaarden. Alleen zo krijg je een duurzaam systeem van subsidies.
- Zorg ervoor dat de **criteria** voor subsidiëring duidelijk zijn en de middelen voorspelbaar.

Els: "Waar we het meeste last van hebben, is de beperkte indexatie van onze inkomsten. We draaien bij JES voor 90% op subsidies. Onze kosten stijgen, maar de inkomsten gaan niet evenredig mee. De enige optie is snijden in onze kosten. Maar we weten niet waar te beginnen, omdat er veel onduidelijkheid is over hoeveel er dan toch wel of niet geïndexeerd wordt. Dat maakt het moeilijk om het allemaal te managen."

"Een domein waar we wel duidelijk zicht op hebben, is onderwijs. In projectfinanciering – zoals duaal leren – wordt gesnoeid. Voor de andere domeinen is het nog koffiedik kijken. Frustrerend, want probeer dat binnen een organisatie maar eens transparant te beheren. Ik pleit er hier intern altijd voor om niet in hokjes te denken en jongeren van verschillende domeinen te laten proeven. Maar al die verschillen in financiering maken het niet interessant om dat te blijven doen. Leg aan je mensen maar eens uit waarom hier wel en daar niet ingegrepen moet worden, 'want we zijn toch één organisatie?'"

Veerle: "Het grootste aandachtspunt vind ik ook de financiering. De looncomponentmiddelen worden wél geïndexeerd, maar afhankelijk van het domein voor slechts 80% of 50%, terwijl Vlaanderen op haar beurt wel 100% indexering ontvangt. Het bedrag komt dus niet overeen met wat een VTE in realiteit kost. Wij vragen daarom dat het looncomponent minstens overeenkomt met wat tripartite afgesproken is en dat de werkingsmiddelen ook geïndexeerd worden."

5. Roep regulitis een halt toe

Socioculturele organisaties zijn keien in multitasking. In onze bevraging geeft 67% van de werkgevers aan dat de werkdruk in hun organisatie de laatste vijf jaar is gestegen. En dat heeft alles te maken met de **verhoogde complexiteit** van de taken die ze moeten uitvoeren en de stijging van het aantal opdrachten en verplichtingen. Tel daar nog eens een karrenvracht aan complexe **juridische en fiscale regels** bij, en het plaatje is compleet.

Ons voorstel:

- Maak de regelgeving **transparanter** en gericht op **vertrouwen en autonomie**.
- Zorg dat de **rapporteringsverplichting** alleen uit het hoogstnoodzakelijke bestaat. Wij vinden dat verantwoording van financiering hand in hand gaat met vertrouwen.
- Hou rekening met de realiteit van socioculturele verenigingen bij de opmaak van **juridische en fiscale regels** voor ondernemingen en ondersteun waar nodig.
- Actualiseer **onaangepaste regelgeving** (inspiratie op www.regulitis.be).

Veerle: "Meer dan 70% van de organisaties geven aan dat de taken die ze uitvoeren veel ingewikkelder zijn dan vroeger. Zeker bij sectoren zoals beroepsopleiding en sport voelen ze die stijgende complexiteit heel erg. Weinig verrassend: bijna 30% van alle socioculturele organisaties vindt dat de regelgeving waaraan ze onderworpen zijn niet transparant genoeg is."

Els: "Terwijl er zoveel expertise in onze sector zit... We zijn een enorm interessante partner, al zeg ik het zelf. Ons meenemen in de besluitvorming zou het transparanter, sneller en effectiever maken. We werken tenslotte aan dezelfde doelstellingen. En zo hou je als overheid de vinger aan de pols. We willen en kunnen zó graag op een waardevolle manier bijdragen."

Veerle: "Wij zijn écht te vertrouwen. Het is jammer om te merken dat overheidsstructuren op dit moment eerder uitgaan van wantrouwen. Alle regulitis, de patrimoniumtaks, het UBO-register, het Federal Learning Account, en ga zo maar verder... Daar spenderen onze mensen op het terrein veel tijd aan. Tijd die ze veel beter in het ondersteunen van hun doelgroepen zouden kunnen steken."

De Vlaamse en Brusselse SOCIOCULTURELE SECTOR

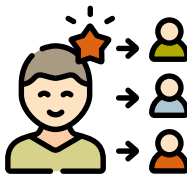
(PC 329.01 en 329.03)

in één oogopslag

In april 2024 zijn in
Vlaanderen en Brussel

meer dan **2.000**
socio-culturele organisaties
actief.

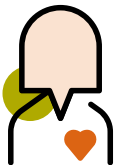
Zij stellen

15.500

VTE tewerk,
...dat zijn

20.500

koppen.

Deze organisaties ondersteunen
meer dan

500.000

vrijwilligers.

Daarmee heeft de sector een niet te onderschatten maatschappelijke impact. Want al deze organisaties, werknemers en vrijwilligers maken talloze activiteiten mee mogelijk en dragen bij aan een warme samenleving.

De **WERKNEMER** in de sector

IS **VROUWELIJK** (62%);

IS **TUSSEN 35 EN 50 JAAR** (41%),
MAAR VERGRIJST;

WERKT VAAK **DEELTIJDS** (54% VAN DE
VROUWEN, 31% VAN DE MANNEN);

IS **DIVERSER** DAN DE VLAAMSE
ARBEIDSMARKT (20% MET EEN
MIRGRATIEGESCHIEDENIS).

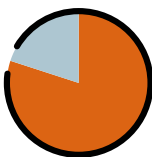
De **WERKGEVER** in de sector

STELT GEMIDDELD **7,6 VTE** TE WERK;

HEEFT **MINDER DAN 5**
WERKNEMERS (58%);

HAALT GEMIDDELD 29% VAN ZIJN MIDDELEN
UIT **EIGEN FINANCIERING**.

In **13** deelsectoren

- Beroepsopleiding
- Cultuurspreiding
- Jeugdwerk
- Lokale diensteneconomie
- Media
- Milieu
- Minderheden
- Musea en erfgoed
- Ontwikkelingssamenwerking
- Samenlevingsopbouw
- Sociaal-cultureel werk met volwassenen
- Sport
- Toerisme

Sociare

918
ledenorganisaties
in april 2024

58
nieuwe leden
sinds januari 2023

Samen stellen onze leden

17.091 mensen tewerk,
dat is **85 %** van de tewerkstelling in de sector.

Sociare zetelt in **23** overlegorganen
om de belangen van deze werkgevers
te verdedigen.

Hoe kijkt de politiek naar het middenveld en sociocultureel werkgeverschap?

Daarover ging Sociare in gesprek met **5 politici**. Wij brachten de vragen mee, zij kozen op hun beurt de locatie: één van onze lidorganisaties in Vlaanderen en Brussel.

HET
NIEUWS

“ Er moet ruimte zijn om te experimenteren, maar wel binnen duidelijke grenzen.”

MARIUS MEREMANS

“Experimenteren, fouten maken en eruit leren: het maakt deel uit van werken met en voor de jeugd. Ik nam initiatieven toen ik jonger was, die ik nu anders zou doen. Maar dat hoort erbij”, zegt **Marius Meremans**, Vlaams parlementslid & schepen van Mobiliteit, Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu in Dendermonde (N-VA).

We spreken met hem af voor een babbel over zijn socioculturele verleden, zijn visie op regionaal cultuurbeleid en het belang van regionale televisie.

Met deze socioculturele verenigingen heb ik een persoonlijke band

“Ik ben van ‘67 en was de jongste van vijf. Mijn moeder was lid van de CMBV, het vroegere Markant en mijn broer was actief in de jeugdwerking. Zelf was ik betrokken bij de Dendermondse Rugbyclub, ik was ook animator bij de speelpleinwerking. Dat engagement is diepgeworteld, ik ben nu nog lid van de KWB en het Davidsfonds, en ook de rugbyclub spreekt mij nog altijd aan als ze ergens op vastlopen”, zegt Meremans met een glimlach.

“De betrokkenheid tijdens mijn jeugd heeft niet alleen mijn persoonlijke ontwikkeling beïnvloed, maar ook mijn kijk op gemeenschapsvorming en politiek. Je merkt dat veel politici hun roots hebben in dergelijke verenigingen. En dat is niet onlogisch. In het verenigingsleven leer je om dingen in groep te bespreken, initiatief te nemen, fouten te maken en daardoor te groeien.”

“We moeten streven naar een betere, professionele regionale ondersteuning. Mijn oproep zou dan ook zijn: geef hen meer financiële armslag.”

Zo kijkt mijn partij naar de socioculturele sector

Sector in verandering

“Je voelt dat het sociaal-cultureel landschap aan het veranderen is. Vroeger bleven mensen bij een organisatie vanuit een bepaald engagement. Nu kiezen ze veel meer hoe ze hun tijd willen besteden. Ze engageren zich in een bepaalde fase van hun leven, maar als dat wijzigt, dan wijzigt hun engagement ook. En organisaties moeten zich daaraan aanpassen. Maar sommige organisaties blijven gewoon nodig, denk maar aan de vrouwenbewegingen, LHBTIQ+-groepen, milieuverenigingen. Bepaalde issues zijn nog lang niet opgelost.”

Belangrijke rol in de buurt

“Het is belangrijk dat socioculturele organisaties zich focussen op de buurt. Denk maar aan het organiseren van een petanque in een buurt waar de sociale cohesie dreigt te verdwijnen door een nieuw bouwproject. Dit soort kleine initiatieven brengt mensen samen en bieden vooral oudere mensen sociaal contact. Maar ook bijvoorbeeld jeugd- en sportorganisaties brengen op een zeer laagdrempelige manier mensen samen.”

“Wat deze organisaties verbindt, is dat ze steeds op zoek gaan naar het gemeenschapsvormende, naar het bouwen van bruggen. En dat is belangrijk.”

Hier liggen volgens mij de belangrijkste uitdagingen en kansen voor de sector

Motor van activering

“Het is een uitdaging voor het sociocultureel werk om verbinding te blijven zoeken in de diverse samenleving. Als we dat nalaten, zal iedereen op zijn eiland belanden. We leven op dit moment in een vrij gepolariseerd, activistisch klimaat. Als we alle groepen willen bereiken, dan moeten we samenwerken met alle actoren die daarbij betrokken zijn. In Dendermonde heb je een organisatie, de Tondeldoos, die mensen bereikt waar onze maatschappelijk assistenten niet binnen geraken. De vrijwilligers weten welke noden die doelgroep heeft, ze werken zeer

laagdrempelig, ... Ze zijn de motor van activering, zoals jullie dat noemen. Het probleem is natuurlijk dat de regelgeving te veel de andere kant is uitgegaan. Een minister wil graag cijfers, omdat hij daarop afgerekend zal worden. Maar het klopt dat je in de socioculturele sector niet alles kan meten. Niet alles wat van waarde is, kan je uitdrukken in harde data. Het zal erop aan komen om daar een evenwicht in te vinden.”

Modern personeelsbeleid voeren

“Er komt veel op ons af. Een goed personeelsbeleid voeren wordt complexer, zeker voor de socioculturele sector waar je vaak werkt met mensen die in een moeilijke positie zitten. Het vinden van de juiste mensen is dan nog moeilijker. Ik denk dat er op dat vlak nog ruimte voor professionalisering is bij jullie organisaties. Dus moeten we het management op dezelfde manier ondersteunen als in andere sectoren. Denk maar aan welzijn op het werk, grensoverschrijdend gedrag... dat zijn allemaal zaken waar we oog voor moeten hebben.”

“Het is een uitdaging voor het sociocultureel werk om verbinding te blijven zoeken in de diverse samenleving. Als we dat nalaten, zal iedereen op zijn eiland belanden.”

– Marius Meremans

Marius Meremans (°1967) is schepen in Dendermonde voor N-VA

Als lid van het Vlaams Parlement legt hij zich sinds 2013 toe op Cultuur, Binnenlands bestuur, Integratie en inburgering.

Op 13 oktober is hij kandidaat-burgemeester in Dendermonde.

Als mijn partij na de verkiezingen mee bestuurt, dan wil ik...

... meer armslag geven aan de regionale werking.

"Ook voor de socioculturele sector is het belangrijk om regionaal te bekijken wat de maatschappelijke uitdagingen zijn waar ze mee te maken krijgen. Want de problemen waar ze in het Pajottenland mee kampen, zijn niet dezelfde als die van pakweg het Meetjesland. We moeten streven naar een betere, professionele regionale ondersteuning. Mijn oproep zou dan ook zijn: geef hen meer financiële armslag."

... dat de socioculturele sector kan blijven experimenteren, maar binnen een duidelijk kader.

"Ja, er moet ruimte zijn om te experimenteren, maar wel binnen duidelijke grenzen. Ik begrijp de frustraties die er zijn, vooral rond de activistische sfeer die er soms hangt. Maar ik ben het ermee eens dat er altijd ruimte moet zijn voor een kritisch middenveld. En we moeten goed kijken naar waar organisaties zich mee bezighouden, wat hun huidige doelstellingen zijn en hoe ze die proberen te bereiken. Het hoeft niet allemaal meetbaar te zijn, maar we moeten wel de focus behouden op wat echt van belang is."

TV OOST

DEELSECTOR Media

WERKT VANUIT Sint-Niklaas (redactie) en Antwerpen (tv-faciliteiten)

MEDEWERKERS 9 journalisten op de payroll, aangevuld met een tiental freelancers. Alleen het personeel op de redactie valt onder PC 329.

TV Oost is een Belgische, regionale televisiezender die regionaal nieuws uit 27 steden en gemeenten uit het oosten van Oost-Vlaanderen tot bij de kijker thuis brengt. De redactie is gevestigd in Sint-Niklaas, voor de opnames en uitzendingen bundelt TV Oost de krachten met zusterzender ATV binnen de exploitatie van De Buren. Tot 2 januari 2007 stond TV Oost beter bekend als **Kanaal 3**.

Meremans: "Weinig mensen weten dat de regionale zenders ook deels onder de socioculturele sector vallen. En die zenders hebben het niet altijd gemakkelijk gehad de afgelopen jaren. Hun inkomsten uit advertenties zijn fors gedaald, terwijl de kosten voor personeel en energie zijn blijven stijgen. Maar de regionale zenders zijn plantrekkers. Hun redacties zijn de afgelopen jaren sterk gaan inzetten op digitaal en crossmediaal werken. Chapeau, want dat vereist toch heel andere vaardigheden. Maar het is nodig. Want we leven in tijden van polarisering en fake news, en betrouwbaar regionaal nieuws was nog nooit zo belangrijk dan nu."

www.tvoost.be

“ Wat mensen écht gelukkig maakt? Dat zijn relaties met anderen. En laat dat nu net de rode draad zijn die doorheen de hele socioculturele sector loopt ”

BENJAMIN DALLE

We treffen **Benjamin Dalle**, Vlaams minister van Brussel, Jeugd, Media en Armoedebestrijding, voor dit gesprek bij Growfunding vzw in het hartje van de hoofdstad. En da's een heel bewuste keuze. "Dat Brussel vaak negatief in het nieuws komt, doet mij soms pijn", vertrouwt hij ons toe. "Het klopt dat we hier bepaalde problemen hebben. Maar tegelijk gebeurt er hier ook heel veel moois. Als Vlaams minister bevoegd voor Brussel heb ik daar de voorbije 5 jaar een prioriteit van proberen te maken: ervoor zorgen dat innovatieve projecten uit de hoofdstad ook voet aan wal kunnen zetten in de rest van Vlaanderen. Bij Growfunding is dat alvast gelukt, want met hun platform en methodieken zijn ze druk bezig om de rest van het land te veroveren."

Met deze socioculturele verenigingen heb ik een persoonlijke band

“ Ik ben opgegroeid in het West-Vlaamse Damme, ver weg van de hoofdstad. Als kind was ik lid van de scouts in Sint-Kruis, vlakbij Brugge, maar ik ben niet lang genoeg gebleven om leider of groepsleider te worden. Sporten deed ik ook graag, dus ik ben bij heel wat sportverenigingen geweest: van voetbal over roeien tot atletiek en zelfs frisbee. Als twintiger deed ik ook een tijdje vrijwilligerswerk bij de Wereldwinkel. En sinds de komst van onze 3 zonen zijn we thuis ook aangesloten bij de Gezinsbond.”

“Als minister van Jeugd kom ik vaak in contact met jeugdverenigingen. Zo was ik afgelopen weekend nog op het groepsleidingscongres van de KSA, waar 170 groepsleiders bij elkaar kwamen. Hoe zij niet alleen kinderen de tijd van hun leven bezorgen, maar ook nog eens zo'n lokale groep runnen: dat is echt het toppunt van engagement, vind ik. Zo'n ervaring als vrijwilliger, daar pluk je de rest van je leven de vruchten van. Ik snap waarom mensen die in HR of recruitment werken dat belangrijk vinden. Het toont aan dat je sociale skills hebt, dat je geëngageerd bent, dat je in teamverband kan werken.”

“Dat engagement dat je ziet bij al die vrijwilligers in het jeugdwerk: heel straf vind ik dat.”

Zo kijkt mijn partij naar de socioculturele sector

Geen eiland mentaliteit, maar bruggenbouwers

“ In jullie memorandum las ik dat jullie socioculturele organisaties 'de maïzena van de samenleving' noemen. Dat vond ik zo mooi gezegd! Ik heb al ondervonden dat de gezichten achter vzw's vaak echte verbindingsfiguren zijn. Zelfs lang nadat ze de sector hebben verlaten, zie je dat ze die mentaliteit nog altijd in zich hebben. Het is daarom dat het concept van de Broedplekken zo'n succes is. Dat zijn 12 locaties in Brussel waar socioculturele organisaties de komende jaren de krachten bundelen met collega's die actief zijn in welzijn, onderwijs en kunst. Ze delen niet enkel een fysieke ruimte, maar gaan ook echt samenwerken en verbinden met de buurt. Muren slopen en out-of-the-box denken: dat is echt iets waar jullie kampioen in zijn.”

Vertrouwen als kernwaarde

“ We zijn bij cd&v grote believers van de vrijheid van vereniging. Maar tegelijk vinden we het logisch dat wie subsidies ontvangt, ook aan een aantal vereisten moet voldoen. Toch moeten we ook beducht zijn voor regulitis. Het is zo makkelijk om voor van alles-en-nog-wat regeltjes te bedenken. Maar eerlijk: een samenleving met nul risico's? Dat bereik je er niet mee. Zo zijn er de laatste jaren in allerlei sectoren incidenten geweest rond integriteit en grensoverschrijdend gedrag. Naar aanleiding daarvan kreeg ik als minister van Jeugd de vraag of het geen goed idee zou zijn om van alle 100.000 vrijwilligers in het

“Mensen die in HR werken, hebben een boontje voor kandidaten die een ervaring als vrijwilliger op hun CV hebben staan. Vaak is dat helemaal terecht.”

- Benjamin Dalle

jeugdwerk een bewijs van blanco strafregister te eisen. Maar dat heb ik altijd geweigerd, omdat het een vals gevoel van totale veiligheid geeft. Dan geloof ik meer in de kracht van preventie en vorming. Want onze verenigingen, die weten waar ze mee bezig zijn. Ze zijn ons vertrouwen meer dan waard.”

Hier liggen volgens mij de belangrijkste uitdagingen en kansen voor de sector

Blijven innoveren en vernieuwen

“Veel van jullie leden zijn gevestigde waarden in het socioculturele landschap, die al heel wat mooie dingen hebben gerealiseerd. Hen wil ik uitdagen om zichzelf te blijven heruitvinden en de hand uit te steken naar de vele nieuwe verenigingen die overal ontstaan. Samenwerking is al zo sterk verankerd in jullie DNA, dus ik ben ervan overtuigd dat dat moet lukken. Dat kan trouwens zeker ook op intersectoraal vlak, graag zelfs.”

Nieuwe businessmodellen aanboren

“Socioculturele organisaties zetten de laatste jaren steeds meer in op het uitbouwen van hun eigen financiering, en dat is iets dat we als overheid toejuichen. Ga verder op dat elan. Blijf uitkijken naar nieuwe business- en verdienmodellen, waarmee je extra inkomsten kan genereren, naast die uit subsidies en giften.”

Als mijn partij na de verkiezingen mee bestuurt, dan wil ik...

...bekijken of we de middelen kunnen indexeren

“Ik vind dat als je een subsidiëring toekent, je moet zorgen dat die ondersteuning ook welvaartsvast is. Dus ik snap jullie oproep om de middelen te indexeren, rekening houdend met de inflatie. Op papier sta ik daar zeker voor open. Niet om de besparingen uit het verleden volledig in te halen, dat is financieel gezien niet realistisch. Maar wel voldoende om ervoor te zorgen dat jullie organisaties ook aantrekkelijke werkgevers kunnen blijven. Kanttekening hierbij: we zullen moeten afwachten wat de regeringsvorming brengt. Want enkel wie mee aan onderhandelingstafel zit, kan natuurlijk wegen op de begroting.”

Benjamin Dalle (°1982) woont in Laken en is politicus voor cd&v. Sinds 2019 is hij Vlaams minister in de regering van Jan Jambon, waar hij bevoegd is voor Brussel, Jeugd, Media en Armoedebestrijding.

Op 9 juni is hij lijsttrekker voor het Brussels parlement.

...nadenken over alternatieven voor de av-dagen

“ Het is een illusie om te denken dat we dit verworven recht helemaal kunnen terugschroeven. Maar we stellen samen met jullie vast dat die dagen arbeidsvrijstelling voor oudere werknemers in de praktijk een enorme impact hebben op de middelen én de werkdruk. Dus ja, hoe ga je daarmee om? Ik denk dat het een goede zaak is om met alle sociale partners na te denken over een nieuwe invulling van dit statuut. Eentje die is aangepast aan de context van vandaag, niet aan die van 20 jaar geleden.”

“Een overload aan regeltjes zorgt niet automatisch voor een samenleving zonder risico's. Dat is een illusie.”

GROWFUNDING

DEELSECTOR Sociaal-cultureel volwassenenwerk

WERKT VANUIT Brussel

MEDEWERKERS 8

Growfunding is een Belgisch platform voor civic crowdfunding. Ze brengen mensen en middelen samen, om er vervolgens projecten mee te ondersteunen. Als locatie voor dit interview koos Benjamin Dalle voor House of Growfunding: de eventruimte / coworking / broedplek voor beginnende projecten, die de vzw uitbaat aan de Brusselse Anspachlaan.

Dalle: “Growfunding bestaat sinds 2015 en heeft sinds die tijd altijd de vinger aan de pols gehouden in Brussel. Het is een organisatie die pioniert in de hoofdstad, die nieuwe initiatieven snel weet te spotten en ook een belangrijke netwerkfunctie heeft. In de bar maken burgers en stadsprojecten kennis met elkaar en met lokale Brusselse producten. Wat ik knap vind, is dat alle inkomsten van de bar en de verhuur opnieuw geïnvesteerd worden in de lopende crowdfunding campagnes.”

www.growfunding.be

STEPHANIE D'HOSE

Ons gesprek met **Stephanie D'Hose** is nog geen vijf minuten bezig wanneer de naam Boris valt. Haar kat, die meteen ook een beetje haar baby is. "Als ik thuiskom en hij op me afgelopen komt, dan kan dat echt mijn dag goed maken", glundert ze. Haar enorme liefde voor dieren is meteen ook één van de redenen waarom ze koos voor BE Vegan als socioculturele organisatie. "Ik ben al vegetariër sinds m'n zesde. Dat vlees eten een enorme impact op ons klimaat heeft, wist ik toen nog niet. Nee, ik wilde er puur mee stoppen om al die dieren te redden. Tot groot onbegrip van mijn ouders, trouwens (lacht)"

Meer dan 30 jaar later is haar liefde voor dieren nog altijd groot, ook in haar job. "Eind vorig jaar zijn we er in de Senaat in geslaagd de eerste stappen te zetten om dieren te laten opnemen in de Grondwet", vertelt ze. "Daardoor worden ze juridisch belangrijker en meer naar waarde geschat. Een mooie samenwerking met GAIA, waar de kleine Stephanie ongetwijfeld heel fier op zou zijn geweest."

Met deze socioculturele verenigingen heb ik een persoonlijke band

“ Het zal je niet verbazen dat ik ooit nog vrijwilligerswerk heb gedaan in een dierenasiel. En in Gent is er DreamCATchers vzw: een kattenadoptiecafé dat ik een warm hart toedraag. Ik heb vorig jaar nog pannenkoeken voor hen verkocht, omdat ze gingen verhuizen en wel een financieel duwtje in de rug konden gebruiken.”

"Mijn andere ervaringen als vrijwilliger waren en zijn vooral politiek getint, bij Jong VLD Gent en liberale vrouwenbeweging VVVUUR. En sinds iets meer dan een jaar ben ik ook nauw betrokken bij het Rode Kruis, omdat ik voogd ben van Sahil, een jonge vluchteling uit Afghanistan. Dat houdt in dat ik hem als niet-begeleide minderjarige juridisch vertegenwoordig. Een heel nieuwe wereld voor mij. Vanuit het Rode Kruis worden we als vrijwilligers gelukkig heel goed begeleid en ondersteund."

Zo kijkt mijn partij naar de socioculturele sector

Zingevers en verbindingsfiguren

“ Het verenigingsleven in Vlaanderen is uniek, iets dat we moeten koesteren én naar waarde moeten schatten. We mogen vanuit de politiek onze beide handjes kussen dat zoveel mensen bereid zijn om een vrijwillig engagement op te nemen. Al heeft corona ook daar flink wat schade aangericht. Voor de afslanking had je de provincies die vrijwilligers ondersteunden. Tegenwoordig proberen we dat op Vlaams niveau te doen, met initiatieven zoals het Vlaams Steunpunt Vrijwilligerswerk. Want mensen, die zullen altijd op zoek blijven gaan naar verbinding met anderen. Dat zit in onze natuur. Vroeger vonden mensen dat door naar de kerk te gaan, tegenwoordig sluiten ze zich aan bij een socioculturele vereniging.”

Een voorbeeld voor andere sectoren

“ Ik was onder de indruk van de cijfers over jullie sector. Ik ben een overtuigd feministe. En als je kijkt naar wat voor moois jullie allemaal realiseren, dan verbaast het me absoluut niet dat maar liefst 60% van de werknemers in jullie organisaties vrouwen zijn (lacht). Ook op vlak van diversiteit scoren jullie enorm goed in vergelijking met andere sectoren, die vaak heel wit én heel erg vergrijsd zijn. Dat jullie erin slagen om die maatschappelijke diversiteit te weerspiegelen: chapeau!”

“ Als we het hebben over steun aan bedrijven, dan spreken we altijd over investeringen. Waarom doen we dat ook niet voor het maatschappelijk middenveld?”

“Wat de sector nodig heeft, is één duidelijke woordvoerder, die een korte lijn heeft met alle ministers en kabinetten.”

Hier liggen volgens mij de belangrijkste uitdagingen en kansen voor de sector

Spreken met één stem

“Dat jullie sector zo breed en divers is: dat is een zegen, maar ook een vloek. Er zijn een hoop verschillende stemmen en meningen die weerklinken. Dat kan voor ons als politici soms behoorlijk verwarrend zijn, al die verschillende steunpunten en belangenverenigingen. Tijdens de coronacrisis slaagden jullie er beter in om met één stem te spreken. Maar het valt me op dat die eenheid precies aan het wegdeemsteren is. Ik ben ervan overtuigd dat de sector gebaat zou zijn met één duidelijke woordvoerder, die alle Vlaamse ministers bij wijze van spreken op speed dial heeft staan in zijn of haar smartphone.”

Toegevoegde waarde nog meer in de verf zetten

“Tijdens de lockdowns van de voorbije jaren is de hele maatschappij zich ineens bewust geworden van het belang van cultuur, en bij uitbreiding van socioculturele verenigingen. Niet meer op uitstap kunnen gaan met de organisatie waar je al zolang lid van bent, niet meer naar festivals of de opera kunnen gaan...Mensen hebben dat toen echt gemist. Daarom dat ik ook zo kwaad was toen DJ Regi Penxten in de media uithaalde naar de 'subsidieslurpers' in de cultuursector. Ik ben toen in mijn pen gekropen, en heb 'The art of giving a fuck about art' geschreven: een boek waarin ik in de bres spring voor de cultuursector. Want in heel het debat over subsidies vergeten we vaak één ding: dat het niet de vzw's uit het middenveld zijn die de meeste overheidssteun ontvangen, maar private bedrijven. Maar dan hebben we het altijd over 'investeringen', niet over subsidies. Terwijl we voor het ondersteunen van het middenveld ook gigantisch veel terugkrijgen als samenleving.”

“Als meisje van 6 jaar stond ik niet stil bij de impact die vlees eten heeft op ons klimaat. Ik wou gewoon de dieren redden.”

– Stephanie D'Hose

Als mijn partij na de verkiezingen mee bestuurt, dan wil ik...

...de sector ondersteunen om te blijven toeleiden naar werk

“Sinds ik voogd ben van Sahil, heb ik heel wat mensen leren kennen in de gemeenschap van nieuwkomers uit Afghanistan. Die contacten drukken me keer op keer met de neus op de feiten: werk is mega-belangrijk als opstap naar activatie en integratie. Jullie organisaties doen zo'n waardevol werk als het gaat over het opleiden van kwetsbare mensen en hen toeleiden naar werk. We zitten nog altijd met de realiteit van krapte op de arbeidsmarkt, dus vind ik het maar logisch dat we jullie nog gaan versterken in die rol. Ook het idee om vzw's toegang te geven tot bijvoorbeeld de kmo-portefeuille is iets dat we bij Open Vld genegen zijn. We hebben het zelfs opgenomen in ons verkiezingsprogramma.”

...de autonomie van het middenveld blijven bewaken

“Mijn partij maakt deel uit van de Vlaamse meerderheid. Maar toch ben ik de voorbije legislatuur een paar keer stevig gebotst met Jan Jambon. Eind 2023 nog, toen bekend raakte dat de minister Dewereldmorgen.be en Vrede vzw had laten doorlichten. Hij vond het niet kunnen dat beide vzw's zich kritisch hadden uitgelaten over het conflict in het Midden-Oosten. Met die doorlichting wou hij nagaan of ze zich hielden aan de regels van de democratie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens. Als dat niet het geval was, dan zouden ze snijden in hun subsidies of hen zelfs schorsen. Ik vond dat een gevaarlijk precedent. Waar ben je in godsnaam mee bezig als je organisaties gaat viseren waarmee je het inhoudelijk niet 100% eens bent? Op de website van de Vlaamse Volksbeweging lees ik ook dingen waar ik niet mee akkoord ga. Maar wil ik hen daarom censureren? Nee. Vrijheid van meningsuiting is een grondrecht. Ook in het middenveld moeten die verschillende meningen kunnen weerklinken.”

“Vroeger zorgde de kerk voor verbinding tussen mensen, nu doet het sociocultureel werk dat.”

Stephanie D'Hose (°1981) woont in Gent en is voorzitter van de Senaat. Sinds 2019 is ze Vlaams parlements lid en zetelt ze onder andere in de Commissie Cultuur, Jeugd, Sport en Media. Ze combineert die job met het vicevoorzitterschap van haar partij en een engagement als gemeenteraadslid in Gent.

Op 9 juni is ze lijsttrekker voor het Vlaams parlement in Oost-Vlaanderen.

LIDORGANISATIE IN DE KIJKER

BE VEGAN

DEELSECTOR Sociaal-cultureel volwassenenwerk

WERKT VANUIT Gent

MEDEWERKERS 5

BE Vegan vzw is de Belgische veganismevereniging, die werd opgericht in 2014. De missie van deze organisatie? Plantaardig eten en leven toegankelijker maken met acties en campagnes, om zo bij te dragen aan een betere samenleving voor dier, mens en milieu.

D'Hose: “Amper 6 jaar was ik, toen ik tegen mijn mama zei: *‘ik wil geen beestjes meer eten’*. Een redelijk gedurfde keuze. Want in het Roeselare van de jaren '80 waren we letterlijk omsingeld door varkensboeren (lacht). Mijn ouders wisten niet wat dat was, een vegetariër. Maar kijk, intussen eet ik al meer dan 30 jaar geen vlees. Een veganist in de strikte zin van het woord ben ik niet. Maar af en toe probeer ik eens een plantaardig recept uit. Ik vind het dan ook inspirerend om te zien hoe BE Vegan meer doet dan louter preken voor eigen kerk. Ze reiken ook uit naar professionals in de horeca, voeding & cosmetica om hen te helpen om hun aanbod vegan-vriendelijk te maken. Een mooi voorbeeld van grensverleggend samenwerken.”

www.bevegan.be

“ In het verenigingsleven leerde ik dat ik niet alleen sta met mijn verontwaardiging over alle dingen die mislopen in de samenleving.”

ANJA VANROBAEYS

Symbolischer kan bijna niet: voor het interview met voormalige vakbondsvrouw en Kamerlid **Anja Vanrobaeys (Vooruit)** trekken we naar Aalst, de stad waar priester Daens begin vorige eeuw de krachten bundelde met de socialisten om het lot van boeren en fabrieksarbeiders te verbeteren. We hebben afgesproken bij Cimorné: een voormalige spiegelslijperij in het hartje van de carnavalsstad.

“Toen ik hier 30 jaar geleden kwam, was dit een veredelde loods”, vertelt Vanrobaeys. “Tegenwoordig vind je hier een mooie mix van lokale en sociale ondernemingen onder één dak. De grote, houten wielerpiste die centraal in de hal staat, hoort bij de Fietserij: een sociaal tewerkstellingsproject dat resoluut de kaart van duurzame mobiliteit trekt. Het is een plek waar heden en verleden met elkaar in dialoog gaan, en dat vind ik supertof.”

Met deze socioculturele verenigingen heb ik een persoonlijke band

“Mijn jeugd beleefde ik in de jaren '80, en dat waren de hoogdagen van de jeugdhuisen. Ik was vaak te vinden in het JAC Koerken, dat ondertussen jammer genoeg niet meer bestaat. Dat was echt mijn tweede thuis, een veilige haven waar ik op een ongedwongen manier in contact kwam met leeftijdsgenoten. Vanuit het jeugdhuis ben ik ook in het activisme gerold. We liepen mee in grote anti-racisme manifestaties in Brussel en gingen condooms uitdelen op de Gentse Feesten. De aids-epidemie richtte in die jaren veel schade aan in de homoscene, maar de ziekte zat nog altijd in de taboesfeer. Met onze acties wilden we daar iets aan veranderen.”

“Ik heb zoveel geleerd tijdens die jaren. Over evenementen organiseren. Over hoe je compromissen sluit met anderen. Maar vooral over samenwerken, en hoeveel je daarmee kan bereiken. Dat gevoel van 'hé, ik sta hier niet alleen met mijn verontwaardiging, er zijn mensen die dat gevoel delen': dat is zo ontzettend krachtig. Alleen lijkt het soms alsof je kleine steentjes verlegt. Maar als je samenwerkt met anderen, vormen al die kleine steentjes samen al snel een rots.”

Zo kijkt mijn partij naar de socioculturele sector

Kanaries in de koolmijn

“Ik zie de medewerkers en vrijwilligers die zich inzetten voor jullie organisaties als seingevers, die ons als politici wijzen op onze blinde vlekken. Zo heb ik de afgelopen legislatuur gesprekken gehad met Pleegzorg Vlaanderen, de organisatie die zich inzet voor pleegkinderen en hun netwerk. Op basis van de signalen die zij mij gaven, heb ik een wetsvoorstel ingediend om het recht op ouderschapsverlof ook uit te breiden naar pleegouders. Zij engageren zich om voor andermans kinderen te zorgen. Kinderen die vaak een rugzak met zich meedragen of extra zorg nodig hebben. Dan is het toch logisch dat ze -net als 'gewone' ouders- kunnen rekenen op ouderschapsverlof om dat engagement te kunnen combineren met hun werk? Dat wetsvoorstel heeft het jammer genoeg niet gehaald. Maar als wij zulke signalen opvangen vanuit het middenveld, dan vind ik dat we als politici de plicht hebben om ermee aan de slag te gaan.”

Voeten in de modder

“In de politiek wordt er veel gepraat, maar jullie zijn eerder doeners, die niet bang zijn om hun handen vuil te maken. Die met beide voeten in de modder van de realiteit staan, en van daaruit op zoek gaan naar oplossingen voor de problemen van deze tijd. Of het nu gaat om kinderen de tijd van hun leven bezorgen, nieuwkomers helpen om hier te integreren of senioren uit hun isolement halen.”

“Alleen lijkt het soms alsof je kleine steentjes verlegt. Maar als je samenwerkt met anderen, vormen al die kleine steentjes samen al snel een rots.”

- Anja Vanrobaeys

Hier liggen volgens mij de belangrijkste uitdagingen en kansen voor de sector

die rondhangen op straat en problemen met drugs en sluikstorten.”

Opboksen tegen vooroordelen

“ Ik merk dat er bij bepaalde, rechtse partijen nog veel vooroordelen bestaan over wat jullie doen. Dat het bezigheidstherapie zou zijn. Iets dat leuk is, maar geen absolute noodzaak. En dat jullie te veel subsidies krijgen, waarin best wel gesnoeid mag worden. Ik vind dat verschrikkelijk kortzichtig. Blijf dus vooral vertellen wat jullie als middenveld betekenen in de levens van heel veel mensen. Alleen zo kan jullie draagvlak in het huidige, politieke klimaat opnieuw groter worden.”

Onvoorspelbare subsidies

“ Met projectsubsidies is het een hele uitdaging om je werking op een duurzame manier uit te bouwen. Want probeer maar eens een gedreven medewerker aan boord te houden als je niet zeker weet hoe lang je hem of haar nog kan betalen...Hier in Aalst is er de afgelopen jaren drastisch geknipt in de budgetten. Daardoor is het doek gevallen over enkele lokale, socioculturele organisaties die zich engageerden voor kwetsbare groepen. Terwijl het bestuur zichzelf op de borst klopt over die zogezegde ‘besparing’, laten de verborgen kosten op het terrein zich voelen: jongeren

Als mijn partij na de verkiezingen mee bestuurt, dan wil ik...

...de socioculturele sector versterken in haar rol van toeleider naar werk

“ Als ik zie hoe jullie organisaties met beperkte middelen er toch in slagen om mensen duurzaam aan het werk te krijgen én te houden, dan smaakt dat naar meer. Jullie expertise is een waardevolle aanvulling op die van andere partners, zoals de CLB's, OCMW's en de VDAB. Hoe kunnen jullie elkaar versterken en van elkaar leren? Ik vind dat de volgende regeringen dat moeten onderzoeken en vastpakken.”

...komaf maken met het kluwen aan verlofstelsels

“ Ouderschapsverlof, tijdskrediet, palliatief verlof, mantelzorgverlof...Onze verlofstelsels zijn een echt kluwen geworden, waarin een kat haar jongen niet meer terugvindt. En dan hebben we het nog niet eens gehad over de voorwaarden waar je aan moet voldoen (lacht). Wij willen daar met Vooruit komaf mee maken, onder de vorm van de tijdrekening.

Anja Vanrobaeys (°1968) woont in Aalst en is politica voor Vooruit. In 2019 raakte ze verkozen als parlementslid in de Kamer, waar ze zetelt in de commissie Sociale Zaken, Werk en Pensioenen.

Op 9 juni staat ze op plaats 2 voor de Kamer in Oost-Vlaanderen.

Een systeem waarbij iedereen die aan zijn loopbaan begint een basiskrediet van 3 maanden tijdskrediet krijgt. Wie werkt, bouwt meer rechten op en kan kiezen wanneer hij of zij die opneemt. Specifieke situaties, zoals zorgen voor een ziek familielid, geven extra rechten.

Daarnaast willen we ouders die hun ouderschapsverlof verdelen over beide ouders belonen met extra ouderschapsverlof. Zo hopen we vaders en meeouders aan te moedigen om dit recht ook op te nemen. Zo'n systeem zorgt voor meer gendergelijkheid, thuis en op de werkvloer."

“Er zijn in dit land meer zieken dan werklozen. Jullie expertise om mensen terug op de arbeidsmarkt te krijgen is volgens mij een belangrijk stukje in die complexe puzzel.”

STROOM VZW

DEELSECTOR Beroepsopleiding

WERKT VANUIT Vooral vanuit Aalst, maar heeft ook activiteiten in Oosterzele, Sint-Lievens-Houtem, Lede, Erpe-Mere, Haaltert en Affligem

MEDEWERKERS 145

Stroom is een sociaal economiebedrijf dat zorgt voor doorstroom van goederen én mensen. Werk is één van de belangrijkste doelstellingen van de vzw. En dan vooral werk voor wie weinig kansen heeft op de arbeidsmarkt. Deze missie realiseert de vzw via Kringwinkels, Energiesnoeiers en de Fietserij. In Cimorné wordt sociale economie gemixt met lokaal ondernemerschap. Het is in een aantal jaren tijd uitgegroeid tot een broedplaats voor vakmanschap en creativiteit.

Vanrobaeys: "In Aalst is dit echt een plek geworden waar je wil zijn. Je kan hier eten, winkelen en er worden ook regelmatig toffe evenementen georganiseerd. Een plantenshop, barbier en een reclamebureau zitten hier zij aan zij met een ondernemer die sneakers personaliseert. En dan is er natuurlijk ook nog de Fietserij: een organisatie die iedereen op de fiets wil krijgen en die mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt opleidt om bijvoorbeeld als fietsenmaker aan de slag te gaan."

www.stroomvzw.be en www.fietserij.be

“ Het is voor mensen
nog nooit zo nodig
geweest als nu om
in socioculturele
organisaties
zuurstof te gaan
bijtanken.”

MEYREM ALMACI

We spreken **Meyrem Almaci** in het Vlaamse gemeenschapscentrum Elzenhof, een prachtige plek in onze hoofdstad. De keuze voor deze locatie is niet toevallig: "Voor ons is het belangrijk om Brussel niet stiefmoederlijk te behandelen", zegt de Groen-politica. "Heel veel mensen met heel veel achtergronden komen hier in contact met cultuur tout court, maar ook met de Vlaamse cultuur. En dan heb ik liever een uitnodigende, gastvrije context dan een die vertrekt vanuit wantrouwen." Hiermee zet ze de toon voor een gesprek over de waarde van de sector, het groeiend wantrouwen en de nood aan een allesomvattend plan voor de socioculturele sector.

Met deze socioculturele verenigingen heb ik een persoonlijke band

“ In mijn vroege jeugd had ik weinig direct contact met socioculturele organisaties. Mijn eerste kennismaking met cultuur kwam via de ouders van een vriendinnetje op school, die betrokken waren bij toneelstukken van De Vliegende Kastelen. En dat liet een grote indruk na. Later, tijdens mijn middelbare schooltijd, toen ik begon uit te gaan met mijn vrienden, kwam ik vaak in Jeugdhuis Den Biel in Sint-Gillis-Waas, dat volledig door vrijwilligers werd gerund. Op een bepaald moment hebben ze het gebouw onbewoonbaar verklaard na een brand. Dit zette mij en mijn vrienden aan tot actie. We startten een petitie, eerst om een tijdelijk onderdak te krijgen. Later zijn onze acties uitgemond in een spiksplinternieuw jeugdhuis. Dat jeugdhuis was echt ons kindje.”

“Tijdens mijn studies sociaal-cultureel werk en later vergelijkende cultuurwetenschappen bleef ik betrokken bij socioculturele activiteiten. Zo deed ik stage bij de Vlaamse Federatie voor Jeugdhuizen en schreef ik mijn thesis over de rol van rockmuziek in participatie en drempelverlaging. Ik was één van de weinige studenten met een allochtone achtergrond en werd geconfronteerd met vooroordelen langs beide kanten. Maar dat versterkte mijn vastberadenheid om mijn stem te laten horen, om op te komen voor vrouwenrechten en de belangen van minderheidsgroepen. Ik was bovendien nogal verbaal sterk (lacht) en zo kwam van het één het ander.”

Zo kijkt mijn partij naar de socioculturele sector

Dé brug tussen de burger en de overheid

“ Het socioculturele middenveld is werkelijk het kloppende hart van onze samenleving, de katalysator die de burger samenbrengt, verbindt en de boodschappen naar een hoger niveau brengt. Ze hebben een ongelofelijk belangrijke maatschappelijke taak om de samenleving van morgen, het Vlaanderen van morgen, het Brussel van morgen vorm te geven. En wat ik pas later ontdekte, is dat Vlaanderen zich hierin onderscheidt binnen Europa. Het is iets uniek dat we moeten koesteren. Als er één plaats is waar mensen elkaar kunnen ontmoeten, dan is dat wel in het sociaal-culturele middenveld: bij de lokale amateurvereniging, in het koor of het jeugdhuis, ... Het is voor mensen nog nooit zo nodig geweest als nu om daar zuurstof te gaan bijtanken.”

Autonomie, diversiteit en vertrouwen

“ Kijk, de socioculturele sector is bij uitstek een sector die gedijt bij een omgeving waarin organisaties en mensen zich kunnen ontplooiën op hun manier. Ze hebben een intrinsieke waarde die op een andere manier return on investment geeft dan het klassieke marktdenken. We moeten de verschillende stemmen omarmen, niet proberen om alles op dezelfde manier te doen. Mijn partij hecht dan ook veel waarde aan het geven van autonomie aan de mensen op het terrein en het omarmen van de diversiteit.”

“Ons socioculturele middenveld is redelijk uniek binnen Europa, dus je zou toch denken: koester dat. Maar net die partijen die zeggen dat ze het meeste aan Vlaams gemeenschapsvorming willen doen, staan eigenlijk relatief wantrouwig tegenover de sector die dat het meeste doet.”

Hier liggen volgens mij de belangrijkste uitdagingen en kansen voor de sector

Groeiend wantrouwen

“Een van de meest prangende kwesties is het groeiend wantrouwen en soms zelfs vijandigheid naar de sector. We zien regelgeving ontstaan op basis van aannames, zonder enig concreet bewijs. Mensen

op het terrein ervaren dit als een fundamenteel gebrek aan erkenning van hun jarenlang opgebouwde expertise. Het is nochtans cruciaal om de rol van de sector als motor van sociale verandering te versterken.”

Toenemende druk en beperkte financiering

“Er is een groot contrast tussen de toenemende druk om meer en betere resultaten te behalen, terwijl de financiering niet evenredig stijgt. Dit legt een enorme druk op de effectiviteit en efficiëntie van de werking van organisaties binnen de sector. Het gebrek aan indexering van middelen en de stijgende loonkosten verhogen de werkdruk. Zo komt de work-life balance van de mensen op het terrein in het gedrang. Voor Groen is dat laatste net belangrijk: we moeten werken aan een modern loopbaanpact en aan het versterken van mensen. Het voelt als een oneerlijke situatie als het gaat om steun vanuit de overheid, waarbij er net meer regels worden opgelegd aan die sector dan aan andere sectoren. Dit roept vragen op: wat voor samenleving willen we eigenlijk zijn? En welke rol zien we daarin weggelegd voor het sociaal-cultureel werk?”

“Ik was één van die vrijwilligers in de socioculturele sector. Pas later is mij beginnen dagen hoe immens groot het aantal vrijwilligers is in die sector.”

– Meyrem Almaci

Als mijn partij na de verkiezingen mee bestuurt, dan wil ik...

...minder regulitis, meer waardering

“ We pleiten voor heldere regelgeving, met duidelijke criteria en voorspelbaarheid. Het is voor de sector van belang om stabiliteit en zekerheid te hebben, vergelijkbaar met wat werkgevers vragen in andere sectoren. Door de ideologische ondertoon in het beleid is er duidelijk een gebrek aan waardering en dat zet de sector onder druk. Daarom pleiten we voor een andere benadering die de waarde van het socio-culturele werk opnieuw erkent en ondersteunt. Zodat mensen opnieuw maatschappelijke waardering voelen voor hun job en jongeren zich ook willen engageren. Voor Groen betekent dat bijvoorbeeld opleidingen stimuleren en de VIA-akkoorden versterken. Het feit dat de socioculturele organisaties geen beroep kunnen doen op de kmo-portefeuille is gewoon raar. Wij vinden dat die steun ook voor hen beschikbaar moet zijn, zodat je als werkgever ook werk kan maken van een aantrekkelijke loopbaan.”

...een overkoepelend sociaal-cultureel plan binnen de Vlaamse overheid

“ Wij vinden dat de verschillende beleidsdomeinen nog beter zouden kunnen samenwerken.. Het Vlaams armoedeplan, digitalisering, sociaal-cultureel werk, ... dat hangt allemaal samen. Daarvoor heb je niet alleen een goed budgettair kader nodig, maar ook meer beleidsruimte voor initiatieven van onderuit. Maar misschien het allerbelangrijkste: betrek socio-culturele organisaties van bij het begin als volwaardige partners. Ik vind het niet meer dan logisch dat we samen met jullie gaan bekijken wat jullie bijdrage kan zijn aan het armoedeplan, waar we op moeten letten wanneer het gaat over digitalisering, welke dwarsverbanden we kunnen leggen, ...”

“In mijn tijd in het jeugdhuis heerste er een Pippi Langkous mentaliteit: Ik heb het nog nooit gedaan, dus ik denk dat ik het kan.”

Meyrem Almaci (°1976) is Vlaams parlements lid voor Groen en voorzitter van de Commissie Cultuur, Jeugd, Sport en Media van het Vlaams Parlement. Ze was van 2014 tot 2022 partijvoorzitter van Groen.

Op 9 juni is ze lijsttrekker voor de Kamer in de provincie Antwerpen.

LIDORGANISATIE IN DE KIJKER

CULT

DEELSECTOR cultuurspreiding

WERKT VANUIT Brussel

MEDEWERKERS 2

AANTAL ORGANISATIES DIE ZE VERTEGENWOORDIGEN:
172 cultuurhuizen

cult! is de netwerkorganisatie en belangenbehartiger van cultuurhuizen in Vlaanderen en Brussel. De organisatie promoot, steunt, verdedigt en verbindt deze open huizen in hun diversiteit en dynamiek. cult! informeert, adviseert, stimuleert en inspireert cultuurhuizen vandaag en in de toekomst.

Almaci: “De eerste plek waar je in contact komt met cultuur, is in een cultuurhuis in je eigen stad of gemeente. Dat erkennen en ondersteunen is ongelooflijk belangrijk. Corona heeft heel zwaar toegeslagen, zeker in de lokale cultuursector. En het wegvallen van die Vlaamse ondersteuning voor lokaal cultuurbeleid is echt heel hard geweest. Ik vond het belangrijk om het belang nog eens te benadrukken, daarom zitten we hier. Maar we hadden evengoed op een andere, culturele plek kunnen afspreken (lacht).”

www.cult.be

BESTUUR SOCIARE

Dagelijks Bestuur

Het Dagelijks Bestuur houdt zich bezig met het reilen en zeilen van de organisatie op operationeel vlak.

Raad van Bestuur

De Raad van Bestuur buigt zich dan weer over de strategische koers die we bij Sociare varen.

Onze bestuurders bepalen mee de standpunten die onze belangbehartigers innemen in de paritaire comités en de onderhandelingsmarge die er is tijdens die vergaderingen.

Zoals onze statuten en huishoudelijk reglement dat voorschrijven, is de Raad van Bestuur samengesteld uit werkgevers, die de diversiteit van de sectoren en grootte van de organisaties vertegenwoordigen en vertegenwoordigers verkozen vanuit het overleg sectorfederaties.

Samenstelling Dagelijks Bestuur

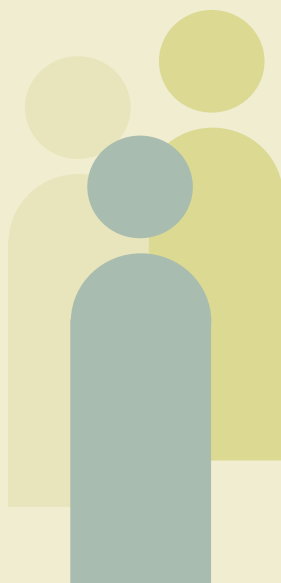
	Organisatie
Erwin De Bruyn – voorzitter	Stebo
Els Van Effelterre	JES
Ann Monsaert	Natuurpunt
Veerle Huwé – directeur	Sociare

Werkgeversvertegenwoordigers

	Organisatie	Deelsector
Steven Van Dijk	Landelijke Gilden	Sociaal-cultureel volwassenenwerk
Chris Ledeganck	Pasar	Sociaal-cultureel volwassenenwerk
Fons De Neve	Gezinsbond	Sociaal-cultureel volwassenenwerk
Veerle De Wandeler	Avansa Antwerpen	Sociaal-cultureel volwassenenwerk
Kris Asnong	Chirojeugd Vlaanderen / Pimento	Jeugdwerk
Els Van Effelterre	JES	Jeugdwerk
Stefaan Vandelacluze	Bamm!	Jeugdwerk
Erwin De Bruyn - voorzitter	Stebo	Beroepsopleiding
Hans Huyghe	Emino	Beroepsopleiding
Silvie De Rore	WEB vzw	Beroepsopleiding
Herman Verhelst	Groep Intro	Beroepsopleiding
Veerle Van Gulck	Sporta Federatie vzw	Sport
Helena Van Praet	Sportwerk Vlaanderen	Sport
Iris Verhoeven	JEF	Cultuur
Katrien Vande Walle	Muntpunt	Cultuur
Dirk Masquillier	SAAMO Vlaams-Brabant	Samenlevingsopbouw
Steven Verrees	S-PLUS vzw	Samenlevingsopbouw
Ann Monsaert	Natuurpunt	Milieu
Johan Goossens	Goodplanet Belgium	Milieu
William Leclef	11.11.11	Ontwikkelingssamenwerking
Wendy De Letter	Agentschap Integratie & Inburgering	Minderheden
Jeroen Walterus	FARO. Vlaams steunpunt voor cultureel erfgoed vzw	Musea & Erfgoed
Paul Corluy	KMDA	Toerisme
Lucie De Zutter	AVS	Media
Joeri Vancoillie	IN-Z	Lokale diensteneconomie

Vertegenwoordigers vanuit het overleg sectorfederaties

	Organisatie
Dirk Verbist	De Federatie
Miranda Vanker	Bond Beter Leefmilieu

Team SOCIARE EN SWITCH

Charlotte Van de Walle
CONSULENT

Zohra Nidlachen
TEAMVERANTWOORDELIJKE
DIENSTVERLENING

**Pieter
Vanheuverzwijn**
CONSULENT

Cas Putseys
CONSULENT

**Hannah
Verbeeck**
CONSULENT

Jasper Moonen
ONDERSTEUNEND
MEDEWERKER SWITCH

Xenia Coninckx
CONSULENT

Veerle Huwé
DIRECTEUR

Sarah Denoo
TEAMVERANTWOORDELIJKE
SWITCH

Jasmien Durnez
CONSULENT

Jolien Van Herpe
CONSULENT

Kristien Musch
TEAMVERANTWOORDELIJKE
BELANGENBEHARTIGING

Robin Naessens
SOCIO-ECONOMISCH
STAFMEDEWERKER

Koen Peeters
CONSULENT

Leen Coene
CONSULENT

Melissa Procec
TEAMVERANTWOORDELIJKE
INTERN BEHEER

Niels Goovaerts
STAFMEDEWERKER
COMMUNICATIE
EN LEDENRELATIES

Zineb El Khattouti
ONTHAAL EN
ADMINISTRATIE

Bespaar op je kosten dankzij de samenaankopen van Switch

switch

ZAKELIJK ORGANISATIEMANAGEMENT

Switch werd in 2016 opgericht door Sociare en De Federatie. Switch, met als doel de socioculturele sector zelfredzaam te maken op zakelijk vlak. Door kosten, tijd en administratie te besparen, zorgt Switch dat organisaties ruimte hebben om te focussen op hun kerntaak.

SAMENAANKOPEN

Via samenaankopen zoekt Switch sindsdien naar voordelige en functionele oplossingen voor de sector. Alleen al via de samenaankoop sociale secretariaten bespaarden meer dan **400 socioculturele organisaties** de afgelopen jaren al bijna **3 miljoen euro** op hun kosten.

SOCIALE SECRETARIATEN

- Veel socioculturele organisaties betalen hun sociaal secretariaat te veel voor de loonadministratie. Organisaties die lid zijn van Sociare kunnen intekenen op ons aanbod. Daarmee bespaar je maandelijks gemiddeld 20 tot 40% op de kosten van je loonverwerking.
- Voor deze samenaankoop werken we samen met Acerta, Liantis en SD Worx. Zij werkten elk een kwalitatief aanbod uit, tegen scherpe prijzen en bedoeld voor organisaties tot 150 werknemers.
- Klaar om in te tekenen? Dan zeg je je huidige contract met je sociaal secretariaat het best op voor 28 juni 2024. Vanaf 1 januari 2025 kan je dan definitief overstappen.

VERZEKERINGEN

- Op het moment van verschijnen van dit magazine werkt Switch aan een nieuwe samenaankoop verzekeringen die vanaf 1 januari 2025 zal ingaan. De samenaankoop bevat alle verplichte en courante verzekeringen (burgerlijke aansprakelijkheid, arbeidsongevallen, ongevallen vrijwilligers, bestuurdersaansprakelijkheid, brandverzekering, ...).
- In de vorige samenaankoop (periode 2019-2024) bespaarden de deelnemende organisaties 10 tot 30% op hun premies. Minstens even belangrijk is dat de voorwaarden heel ruim zijn, en helemaal aangepast aan de sector.

ONLINE BETAALSYSTEEM: MOLLIE

- Switch onderzocht de behoefte bij socioculturele organisaties aan een transparant en betaalbaar online betalingssysteem. Het beste aanbod was te vinden bij betaalprovider Mollie. Elke organisatie met een maatschappelijk doel kan gebruik maken van dit aanbod. Je betaalt alleen een vaste kost per transactie.

→ Interesse in deze samenaankopen?

Neem contact op met Switch via www.switch.be of samenaankopen@switch.be

NOG GEEN LID?

10 REDENEN OM JE AAN TE SLUITEN BIJ SOCIARE

- Je ontvangt algemene én sectorgerichte informatie uit eerste hand.
- We bieden je snel advies op maat via telefoon en mail.
- Je krijgt toegang tot onze uitgebreide thematische kennisbank op de website.
- We brengen je als eerste op de hoogte van relevante sociaaljuridische nieuwigheden.
- Je kan deelnemen aan sectorspecifieke opleidingen.
- We maken je professionele leven makkelijker met handige tools en modeldocumenten.
- Je organisatie kan gratis gebruik maken van de tijdsregistratietool werktijd.be.
- Je kan gebruik maken van allerlei interessante ledenvoordelen, zoals de samenaankopen via Switch.
- Je kan je vacatures publiceren op onze website.
- Je bepaalt mee het standpunt dat we innemen als sector.

Interesse? Neem dan zeker een kijkje op onze website en vul snel het **aansluitingsformulier** in!

www.sociare.be

Sociare is de Nederlandstalige **werkgeversfederatie van de socioculturele sector**, actief in Vlaanderen en Brussel.

Mogen we fier tot onze leden rekenen: meer dan **900** socioculturele organisaties. Pas opgestart, of met al heel wat kilometers op de (socioculturele) teller. We coveren daarmee **85% van alle tewerkstelling** in de sector. En dat is véél: meer dan **20.000 beroepskrachten** en **500.000 vrijwilligers** in Vlaanderen én Brussel

Onze organisaties bouwen elk op hun manier aan een **inclusieve, democratische, sterke en versterkende samenleving**. Ze verdienen hun sporen in tal van domeinen: sociaal-cultureel werk met volwassenen, amateurkunsten, jeugdwerk, beroepsopleiding, sport, cultuur, samenlevingsopbouw, milieu, ontwikkelingssamenwerking, minderheden, musea en erfgoed, toerisme, media en lokale diensteneconomie.

Elke dag werken zij met hart en ziel aan het realiseren van hun **maatschappelijke doelstelling**. Iets wat ze alleen maar kunnen dankzij het engagement van hun beroepskrachten en vrijwilligers. Het zijn dus ook **relevante werkgevers**: klein en groot, gaande van één tot enkele honderden werknemers.

Sociare is er voor alle vraagstukken en uitdagingen die opduiken als je personeel inzet. We zijn specialist in alles wat te maken heeft met sociocultureel werkgeverschap in de paritaire comités 329.01 en 329.03.

Heel concreet bieden wij onze leden ondersteuning op deze 3 domeinen:

- **advies over sociaaljuridische aspecten van tewerkstellen**
- **opleidings- en netwerkmogelijkheden**
- **belangenbehartiging en sectoraal sociaal overleg**

www.sociare.be

Abonneer je op onze nieuwsbrieven

Sociare,
socioculturele werkgeversfederatie vzw
Ravensteingalerij 28 bus 3
1000 Brussel

02 503 18 11

